

Obrnila se je v stran, kakor bi se hotela ubraniti lepim slikam, ki jih je slikal stric Molè.

„Pa ostani, Ivana!“ sta pritegnila še oče in mati. Izza peči doli je gledalo čvetero nedolžnih oči, ki so govorile prav tako. In neka izkušnjava v srcu ji je tudi govorila: „Ostani!“

Prišlo ji je milo in hudo obenem. Že je čutila, da omahuje, že je hotela pritrditi očetu in materi . . . Tedaj pa so se vnovič zasvetile oči semkaj izza vrat in stric Andrej je okrenil glavo. —

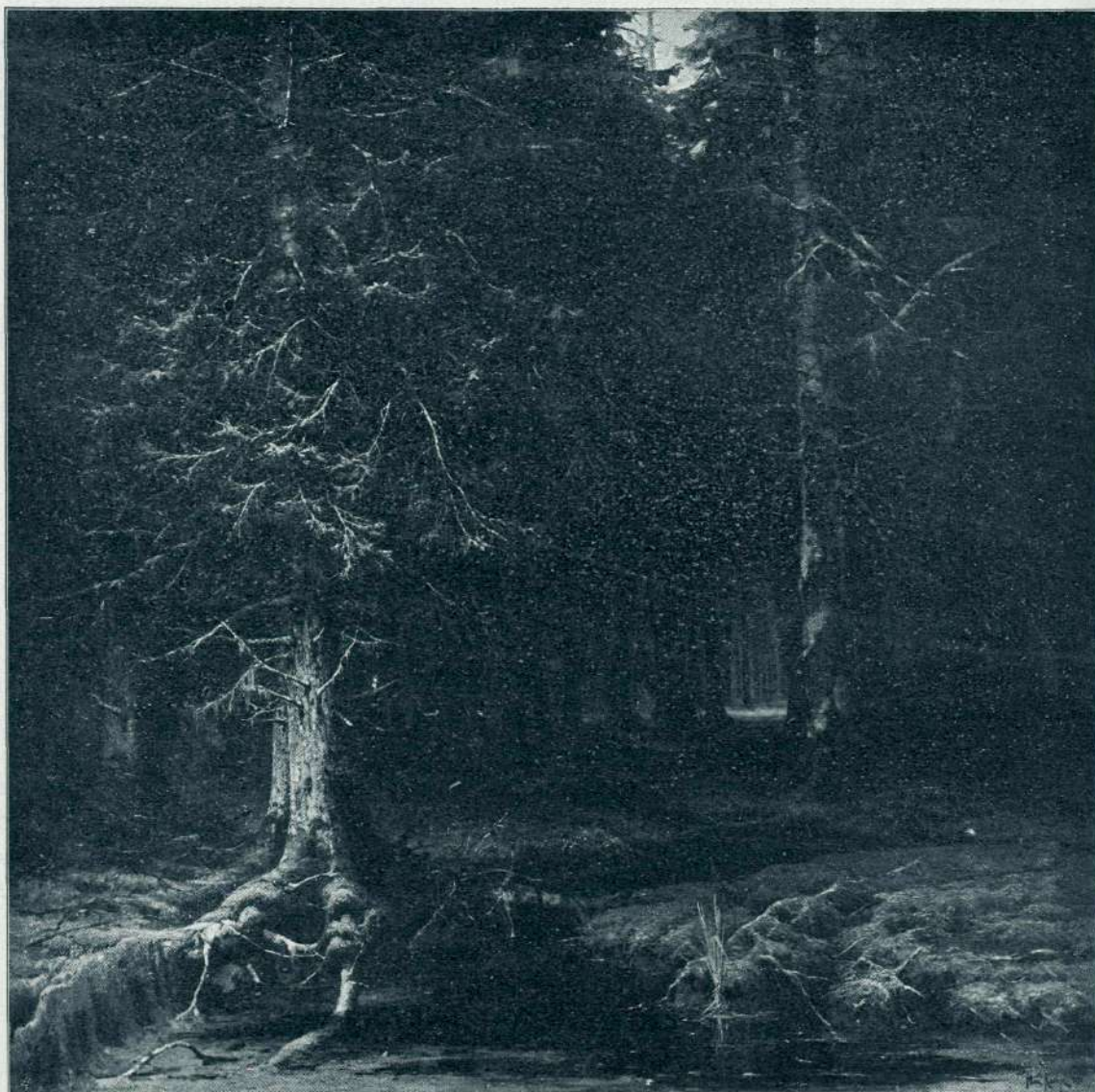
Stric Molè pa je nadaljeval:

„Neumnica! Glej, služiti hočeš, a jaz ti ponujam hišo in vse. Lahko bodeš živela. Možiti se ti še ne mudi, a če boš hotela —“

Tedaj pa se je dvignil stric Andrej. Bil je prav tak kakor oni dan na senožeti — :

„— Če boš hotela —“, tako je govoril, stiskajoč pesti — „če boš hotela ali pa če ne boš hotela, boš vzela tistega Tinka, tistega, ki ni nič vreden, tistega, ki je zapeljal — —“

Andrej bi bil še govoril, toda na peči so sedeli otroci . . . Povedal bi bil, kar še

GOZD.

J. KLEVER.